

INNHOOLD: Vår presse - La dig ikke narre - Det vesentlige -
Her foregår ting.

VÅR PRESSE.

Journalisten i vårt frie demokratiske samfund var betrodd et hedret yrke. Det var visstnok kvalitetsforskjell i hans stand som i alle andre stender, moralsk og intellektuelt. Men den fane som fagets utøvere samlet sig om var: Vederheftighet i nyhetsstoffet, ærlighet i standpunktet og en hederlig overbevisning bak det store vi. Avvikelsen fra denne norm forekom nok. Men den blev i alle fall søkt dekket i følelse av skam og bortforklart av frykt for publikums harme.

Ikke slik nu lenger. Nu har vi en presse som skamløst er berøvet sin vederheftighet. Løgnen settes systematisk i sving i nyhetsstoffet og i agitasjonen, - ikke leilighetsvis, ikke som en skjult synd, men åpent lyst som prinsipp. Pressens folk blir ikke bare forbutt å sette på trykk hvad de selv mener og vet, de blir til og med tvunget til å hevde standpunkter som de i k k e er enige i og til å fortelle nyheter som de vet er uriktige.

Vi skal tilgi våre avisfolk at de fleste av dem hittil har medvirket hertil. Men vi skal heller ikke glemme at mange av dem har hatt mot til å ta fengselsstraff for sin overbevisnings skyld. Våre aviser kjemper idag en tung kamp. Følg omhyggelig med i hvad der skrives i dem. Det er folk som uten refleksjoner leser dagens norske presse, noen sluker overskriftene, mens andre nekter å lese aviser i det hele tatt. De forstår ikke hvor vanskelig det er å redigere et fritt ord i et ufritt land samfund. Dette er uriktig, urettferdig og uklokt. De skal nemlig vite at det er ca. 400 aviser her i landet. Med journalister og trykkeripersonale blir det et ganske anselig antall som er daglig avhengig av sitt utkomme ved avisenes arbeide. De skal ennvidere merke sig at det finnes mange kloke og ukloke måter å redigere en avis på i et politisamfund som vårt nuværende. De skal og bør, om de vil være meningsberettigede, vite at det er anledning til å lese alt mellem linjene i en begavet, patriotisk avis i en diktaturstat. Og at det ofte er de ubegavede og de sløve som sier op sin avis fordi om sirkularartikler fra Norsk Telegrambyrå eller Norsk Artikkeltjeneste eller andre NS-institutter nødvendigvis preger overskriftene og det iøienfallende utstyr. Les mellom linjene, les de små ting, les alt det bortgjemte, les de indirekte innrømmelser i de offisielle utgydelser. Og husk at en norsk presse som bare består av "Fritt Folk" med sine tydelige avleggere er uverdigg et frihetselskende folk. - Det koster litt åndelig anstrengelse å være leser av dagens norske aviser, men det gavner ens sind å forstå ånden mellom linjene.

"NORGE IDAG" vil forsøke å bringe endel tankevekkende artikler som vi håper vil være til gagn og styrke for våre lesere i en trengselstid som den vi nu gjennomlever.

LA DIG IKKE NARRE.

Nasjonal-socialisme? Hva betyr denne rare sammensetning av to kjente ord, som ellers pleier å opptre hver for sig? Hva fornuftig mening er der i denne etikett? Er det en forening av socialismens og nasjonalismens beste sider vi her står overfor?

Socialisme betyr fellesskap. Socialismen bygger på ideen om kjærlighet og forståelse mellom alle mennesker. Den streber mot ophevelse av all kunstig forskjell mellom dem uten hensyn til klasse eller landegrenser. Den er i sitt vesen internasjonal. Den tror på muligheten av den evige fred. - Den tar sitt utgangspunkt i det enkelte menneske, hvis utvikling og frengang den betrakter som livets mening og mål. Den ønsker kun den statsmakt som er nødvendig for å lede den felles produksjon.

Nasjonalisme er i sin kultiverte form en sund og berettiget hevdelse av den egenart som et folk gjennom århundreder har erhvervet sig, og står i denne betydning ikke i motsetning til socialismen, som også har plass for nasjonale verdier.

Men nasjonalismen inneholder visse momenter i sig som, hvis de overdrives, gjør den til socialismens uforsonligste motstander. Og det er en slik karrikatur av nasjonalisme Hitler er talsmann for. Hans nasjonalisme er nemlig teorien om den enkelte stats rett til å trampe på alle andre stater, påstanden om at evig fred ikke bare er utenkelig, men lite ønskelig, og læren om at det ikke er mennesket som har verdi, men staten.

Hitlers nasjonalisme er en forherligelse av viljen og makten, av statens makt over individet og den ene stats makt over den andre. Den er i denne form socialismens rake motsetning. Og dog har altså Hitler villet gi det utseende av at han er en tilhenger av begge dele.

Det taskenspilleri han her begår er, at han kun har tilegnet sig den del av socialismen som forutsetter et statsregulert produksjonsliv. En slik statsregulering kan nemlig i en gitt situasjon bidra til å gjøre "stater" sterk, øke statens makt over den enkelte borger og dens militære evne til å herske over andre stater. Det er det som har gitt Hitler ideen til hans utnyttelse av socialismen i nasjonalismens tjeneste. Ellers har han kverket socialismens etiske livssyn.

Det er derfor nasjonalismen i dens mest aggressive form som er hans utgangspunkt og mål. Det er "statens" vel og ikke individets som ligger ham på hjertet. Og så langt fra å føle godhet eller barmhjertighet overfor individet nærer han en brutal forakt for dette. Det er derfor han har hugget over den pulsåre som gir socialismen næring og liv. F o l k e v i l j e n. - Det er også hans nasjonalisme som i skrikende konflikt med all sann socialisme gir ham "rett" til å gjøre andre land til tysk "livsrum".

Socialismen drømmer om internasjonal forbrødring og om den evige fred gjennom alle folkeslags frivillige tilslutning og samvirke. Nasjonal-socialismen vil også internasjonalisme, men i form av et tysk verdensherredømme. Den vil også evig fred, men i form av en avvebnet verden kuet av tyske våpen.

Å tale om nasjonalisme i flere land er derfor en meningsløshet. Den la sig kun gjennomføre i det ene land, nemlig det seirende. For alle andre land betyr den krigen og slaveriet. For alt som lever og også for det seirende lands borgere betyr den individets ufrihet under en hensynsløs statsmakt, som ikke kjenner rettslige eller moralske skranke. De livsvilkår den kan by vil være blottet for sosialisme i den edlere betydning av ordet.

---oOo---

DET VESENTLIGE .

Tap aldri av syne at du er utsatt for et permanent åndelig bombardement fra folk som planmessig søker å erobre dig, og som ikke skyr noe middel for å gjennomføre erobringen. Husk videre på at enhver fotsbred du viker i dine standpunkter og hver innrømmelse du gjør overfor de argumenter som slynges mot dig er et tilbaketog. La dig ikke lokke inn i en diskusjon om, at det ikke bare var gode forhold i det Norge vi hadde, og at det ikke bare er tåpeligheter det som de nye folk arbeider med. Dette er idag intet hederlig argument og betyr intet for resultatet. Det er kun et lumsk forsøk på å liste inn i ditt sinn en tvil om den samlede verdi av det samfund vi hadde og en begynnende tillit til det samfund som forespeiles oss.

Det vesentlige er, at vi var et fritt folk som i et tusen år hadde bodd i dette land, og at vi både ved indre og ytre selvstyre hadde bygget op et rikt og rummelig samfund, og at fremmede voldsmenn nu er brutt inn og har satt sin hel på vår nakke.

Det vesentlige er videre, at norske menn ikke bare har stillet sig til tjeneste for disse fremmede voldsmenn, men ved deres bajonettets hjelp også søker å påtvinge oss de meninger vi ikke ønsket å anta under fritt valg.

Det vesentlige er endelig, at mens en forbigående militær aksjon mot Norge, hvor brutal den enn var, dog til nød kunde forståes som et ledd i en verdensomfattende krig, er de forberedelser som nu treffes for permanent å innlemme oss i det tyske samfund en uhørt voldtekt og utslag av det grusomste barbari mot vår folkefrihet.

DET ER NIDDERGSENERD Å HJELPE TIL MED DETTE.

---oOo---

HVER FORSIGER TING .

Vi legger merke til at:

Norge tappes for tyske krigskrefter.

Terboven pakker sine kuffertar med stjålne ting fra Skaugum og slottet. Den tyske militærmakt erkjenner at Norge var ikke det angrepsfelt på England som den hadde tenkt, hverken fra luften eller sjøen. Forbindelseslinjen under en krig i Balkanområdet, med angrep fra briter og nordmenn samtidig på det okkuperte Norge, gjør stillingen vanskelig. Ennu vanskeligere med et intakt Sverige. Tyskerne overveier å opgi Norge. Quisling skal derfor innsettes som statholder, norsk gestapo opprettes fra 1. juli ... Kort sagt: Norge opgis og landsforræderne seiler sin egen og alltid skjebnesbestemte sjø.

Dette er noen av de ting som kanskje skjer i nærmeste fremtid.

NORDMENN - vær våkne, vær beredt. Snart skal ting skje.

Forrædernes skjebne er alltid den samme. Sviktet av alle.

---oOo---

Når De har lest avisen, send den da videre. Brevden ikke - tenk på det arbeide som ligger bak.